

PDW: Historia wydarzeń medialnych w Polsce i na świecie w XX i XXI w - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	PDW: Historia wydarzeń medialnych w Polsce i na świecie w XX i XXI w
Kod przedmiotu	Hwm w P
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Daria Podedworna

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z wydarzeniami medialnymi, jakie miały miejsce w XX i XXI wieku na świecie jak i w Polsce.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

- Wydarzenia medialne – zagadnienia teoretyczne: definicje, mechanizmy tworzenia, wydarzenia medialne a newsy, rodzaje wydarzeń, zachowania widowni, rola dziennikarzy
- Niedostępne wydarzenie w zasięgu masowej publiczności, czyli koronacja Elżbiety II
- Debata Nixon – Kennedy jako pierwszy przykład siły telewizji
- Medialne ceremonie pogrzebowe: J.F.K., księżna Diana i Jan Paweł II
- Wydarzenia sportowe wydarzeniami medialnymi
- Popularne konkursy a wydarzenia medialne: Eurowizja, wybory miss, Konkurs Chopinowski i inne
- Bajkowy świat transmitowany na żywo: królewskie śluby Karola i Diany, Williama i Kate, Harrego i Megan
- Pielgrzymki Jana Pawła II do Polski
- Science fiction na żywo czy wielkie kłamstwo, czyli lądowanie na księżycu
- Debaty polityczne i komisje śledcze jako wydarzenia medialne
- 11 września wydarzeniem medialnym?
- Katastrofa smoleńska i jej następstwa w kontekście wydarzeń medialnych
- Prasa pamiątką wydarzenia medialnego

Metody kształcenia

Dyskusja, prezentacja, praca z tekstem medialnym.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk zachodzących w komunikacji masowej związanej z wydarzeniami medialnymi, zwłaszcza formułować własne opinie na ten temat oraz stawiać proste hipotezy badawcze oraz je weryfikować	- KD1_U01 - KD1_U10	- bieżąca kontrola na zajęciach - dyskusja - kolokwium - prezentacja	Ćwiczenia
zna i potrafi wskazać optymalne metody i sposoby realizacji wydarzenia medialnego, jego wpływ na komunikację społeczną	- KD1_K07 - KD1_K08	- bieżąca kontrola na zajęciach - dyskusja - kolokwium - prezentacja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma wiedzę o roli wydarzeń medialnych i środków masowego przekazu w funkcjonowaniu grupy społecznej, państwa i wspólnoty międzynarodowej oraz o ich historycznej ewolucji	• KD1_W01	• aktywność w trakcie zajęć • bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • prezentacja	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

1. Kolokwium (50% wartości oceny)
2. Aktywność na zajęciach (20%)
3. Przygotowanie prezentacji w grupach (30%)

Literatura podstawowa

1. W. Bereś, Czwarta władza. Najważniejsze wydarzenia medialne III RP, Warszawa 2000.
2. D. Dayan, E. Katz, Wydarzenia medialne. Historia transmitowana na żywo, Warszawa 2008.
3. T. Goban-Klas, Cywilizacja medialna, Warszawa 2005.
4. T. Goban-Klas, Media i terroryści. Czy zastraszą nas na śmierć?, Kraków 2009.
5. J. Hajduk-Nijkowska, Katastrofa jako wydarzenie medialne, [w:] Powódzie, plagi, życie i inne katastrofy, red. K. Konarska i P. Kowalski, Wrocław 2012.
6. M. Hodalska, Wydarzenia medialne i maratony katastrof – jak trauma i terror zmieniają teorię komunikacji, „Zeszyty prasoznawcze”, T. 57 nr 4 (220), Kraków 2014.
7. Red. I. Hofman, D. Kępa-Figura, Współczesne media. Medialny obraz świata. Tom 1. Zagadnienia teoretyczne, Lublin 2015.
8. Red. I. Hofman, D. Kępa-Figura, Współczesne media. Medialny obraz świata. Tom 2. Studium przypadku, Lublin 2015.
9. F. Martel, Mainstream. Co się podoba wszędzie na świecie, Warszawa 2011.
10. S. Michalczyk, Społeczeństwo medialne. Studia z teorii komunikowania masowego, Katowice 2008.
11. E. W. Rothenbuhler, Komunikacja rytualna. Od rozmowy codziennej do ceremonii medialnej, Kraków 2003.
12. M. Vargas Llosa, Cywilizacja spektaklu, Kraków 2015.

Literatura uzupełniająca

1. M. Bogunia-Borowska, Fenomen telewizji. Interpretacje socjologiczne i kulturowe, Kraków 2012.
2. Red. P. Gliński, J. Wasilewski, Katastrofa smoleńska. Reakcje społeczne, polityczne i medialne, Warszawa 2011.
3. M. Kołodziejczak, A. Stępińska, Teoretyczne podstawy badań nad wydarzeniami medialnymi, „Zeszyty prasoznawcze” T. 57 nr 1, Kraków 2014.
4. M. Mateja, Ikonoografia żałoby narodowej 2010 (na przykładzie polskiej prasy), [w:] Media wobec śmierci, red. K. Kwasik, J. Jaroszyński, G. Łęcicki, Warszawa 2012.
5. B. Pieńkowska-Wyżyńska, Odchodzenie Papieża Jana Pawła II w telewizji publicznej jako nowy medialny rytuał, [w:] Media wobec śmierci, red. A. Gralczyk, M. Laskowska, P. Drzewiecki, Warszawa 2012.

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 20-11-2020 17:48)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ